

კომუნისტური სსიპი

საქართველოს კპ ცენტრის რაიკომისა და სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს ორგანო
КОМУНИЗМИС СХИВИ орган Цагерского райко ма КП Грузии и райсовета народных депутатов

ფესხედნიერი ყოფილიყო

დღეს 1989 წელი ისტორიის კუთვნილებად იქცა. შეფასება მხოლოდ ერთმნიშვნელოვანი ექნება — 1989 წელი ფესხედნიერად ვერ შემობრძანდა ქართულ მიწაზე. არ გვაქვარა ი აპრილისა და ზემო აქარის ტრაგედია, აფხაზეთში ძმთა სისხლისღვრა, ქვემო ქართლსა და სამხრეთ ოსეთში პოლიტიკური სიტუაციის დაძაბვა, არანახულმა გვალვამ, გადაწვა და გადაბუგა აღმოსავლეთ საქართველო.

სტიქიამ ათასი საზრუნავი გაუჩინა ჩვენს რაიონსაც. მეწყერებმა დაანგრია 300-ზე მეტი საცხოვრებელი სახლი, გზები თუ სხვა ეკონომიკური. რაიონს უკირს იმაზე, რომ დამეწყრილ ოჯახებს ემოუნახოს უსაფრთხო ადგილებში სამოსახლოები.

მიუხედავად ასეთი მდგომარეობისა რაიონში განხორციელდა რიგი ღონისძიებანი მშრომელთა სოციალურ-ეკონომიკური საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებისათვის.

როგორი იქნება ახალი წელი, რას მოგვითქვას იგი? რა თავისებურებებით ხასიათდება 1990 წლის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების გეგმა? მასში სრულყოფილი ასახვა ჰპოვა პარტიის ფუძემდებელმა მითითებებმა საბჭოთა ხალხის სოციალურ-კულტურული ცხოვრების დონის ამაღლების უზრუნველყოფის შესახებ. მაგალითად, გეგმა ითვალისწინებს, რომ წელს ავაგოთ და საექსპლუატაციოდ გადავცეთ ორი მილიონ 400 ათასი კეთილმოწყობილი ბინა, სახალხო განათლების განვითარებისათვის გამოყოფილია 6,7 მილიარდი მანეთის კაპიტალური დაზანდებანი, პარტიული მეტი, ვიდრე 1989 წელს.

დიდძალი დამატებითი სახსრების გამოყოფას ითვალისწინებს სამედიცინო მომსახურების გაუმჯობესების, კულტურულ-საგანმანათლებლო საქმიანობის აღმასვლის, მოსახლეობის სოციალურ-მოთხოვნათა დაკმაყოფილებისათვის საჭირო ქმედითი ღონისძიებების ხორცშესხმა. ამ და სხვა მოთხოვნათა სრულად დაკმაყოფილებისათვის დამდეგ წელს დაიხარჯება 488,2 მილიარდი მანეთი. გვლავ ზარალიანი იქნება მრეწველობის, მშენებლობის, აგარული სექტორის, ტრანსპორტის, კომუნალურ-საყოფაცხოვრებო და სხვა დარგების საქმიანობა. 1990 წლის გეგმა და ბიუჯეტი ითვალისწინებენ არსებითი ხასიათის ღონისძიებების გატარებას ქვეყნის მძიმე ეკონომიკური და სოციალური მდგომარეობის შესუსტუქების უზრუნველსაყოფად.

უპირველესი საზრუნავია ადამიანთა სურსათ-სანოვავით უზრუნველყოფა. კარგად უნდა გავანალიზოთ, თუ რა სავალალო შედეგი მოჰყვა ზოფლის მეურნეობის, კერძოდ, მიწათმოქმედების უყურადღებო, უსულგულო დამოკიდებულებას. საჭიროა ხელმძღვანელმა ორგანოებმა ყურად იღონ სოფლის მშრომელთა მოთხოვნა, მიწა გადაეცეს მიწის მუშას და იგი იყოს მისი ბატონ-პატრონი ნაწიდილად, და არა ისე, როგორც დღესაა.

1990 წელი სკკპ 28-ე ყრილობის წელია. ახალი წელით დიწყება გარდაქმნის ახალი ეტაპის ათვლა. ეს იქნება პასუხსაგები ეტაპი საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა მხარის — როგორც მატერიალური, ისე სულიერი მხარეების ღრმა განახლების გზაზე, საჯაროობისა და დემოკრატიის კიდევ უფრო განვითარება და დანერგვა.

დაე, ახალი 1990 წელი ბედნიერი ყოფილიყოს ყველა ჩვენთაგანისათვის, ჩვენი რესპუბლიკისათვის, ქართველი ხალხისათვის, მისი დიადი სანუყვარი მიწის, დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში. მეგობრებო! სულითა და გულით გისურვებთ ბედნიერებას, წინსვლას და წარმატებებს თქვენს საქმიანობაში, ჩვენი ერისა და სამშობლოს საკეთილდღეოდ.

1990
იანვარი
ორშაბათი
№1 (6223)
უბი 8 კაპ.
გაზეთი დაარსდა 1933 წლის 10 მაისს

ს ა ა ხ ა ლ ლ ო პ ა ტ ა კ ე ბ ი

ორგანის კოლმეურნეობა

ახალ წელს შრომითი წარმატებით შეხვდნენ ორბელის კოლმეურნეობის მშრომელები. იბრძვიან რა სასურსათო პროგრამის განხორციელებისათვის, მეცხოველეობის პროდუქტიულობის ამაღლებისათვის, გადაჭარბებით შეასრულეს ხორცის სახელმწიფოსათვის მიყიდვის წლიური გეგმა. კოლმეურნეობასთან ოჯახურ იჯარაში ჩაბუმულმა მშრომელებმა 520 ცენტნერი ხორცი დაამზადეს

და წლიური გეგმა, რაც 450 ცენტნერის მიყიდვას ითვალისწინებდა, გადაჭარბებით შეასრულეს.

ორბელელ მეცხოველეთა პირობა ზამთარშიც არ მოაკლონ პირუტყვს. მზრუნველობა, ამ საპასუხისმგებლო პერიოდშიც შეასრულეს მეცხოველეობის პროდუქტების დამზადების დავალება.

დაჯანის კოლმეურნეობა

კოლმეურნეობის მეცხოველეობის ფერმის ოჯა-

ხურ ოჯარაზე გადასვლამ კარგი საფუძველი მოუზადა წლიური გეგმის შესრულებას. წინასაახალწლო დღეებში მოიჯარეებმა რძის სახელმწიფოსათვის მიყიდვის წლიური გეგმის შესრულება უპატაკეს სამშობლოს. დამამზადებელ ორგანიზაციებს 1000 ცენტნერი რძე ჩააბარეს, რაც წლიური გეგმით იყო გათვალისწინებული.

მეზის

მიიღია 1989 წელი, ჩვენი ხალხისათვის მეტად დაძაბული და ათასგვარი ტკივილებით აღსავსე. ჩემთვის, როგორც მეაბრეშუმისთვის, ნაყოფიერი კი იყო იგი. მიუხედავად იმისა, რომ საკვები ბაზის სიმცირე ისევ იგრძნობა, 150,5 კილოგრამი მაღალხარისხიანი აბრეშუმის პარკი მაინც ჩავაბარე სამშობლოს. ახალგაზრდა ოჯახი მაქვს. დიდ, მრავალშვილიან ოჯახს გამოყოფილი ახლა

გაკათუბის

ვმართავთ კარ-მიდამოს და ამასთან ოთხ შვილს ვზრდით მე და ჩემი მეუღლე. შრომა და მხოლოდ შრომაა ჩვენითვის სასიცოცხლო მოთხოვნილება. ამ სთლისკვეთებით იბრძვიან ჩვენი პატარებიც. აბრეშუმის მუდრს ყოველწლიურად ვუვლი, ჩემს ახალ კარ-მიდამოში პირველ რიგში თუთის პლანტაცია მოვაწყვე და საფუძველს ვამზადებ, რომ უკეთეს შედეგს მივაღწიო. სულ უკანასკნელ სამ წელიწადში 322 კილოგრამი ხარისხიანი პარკი მაქვს ჩაბარებული და სწორედ ამ წარმატებისათვის იყო, რომ ამ ოტა ხნის წინ აგროსამრეწველო გაერთიანებამ, როგორც მოწინავე მეაბრეშუმეს, ავტომატურად „თევზი“ გამომიყო. ჩემი შრომის დანახვამ და ესოდენ დიდმა დაფასებამ სიამო-

სურვილით

ვნებაც მომგვარა, მაგრამ ამავე დროს დიდი პასუხისმგებლობის წინაშე დამაყენა. ამას ისიც დამატა, რომ როგორც რაიონულ გაზეთში გამოქვეყნებული წერილიდან შევიტყვე, რაიონის მეაბრეშუმეები რაც უფრო მეტ და ზეგეგმით აბრეშუმის პარკს ვაწარმოებთ, მით უფრო მეტი საშუალება გვქნება ამ ძვირფასი ნედლეულის სავალუტო გაცვლით საზღვარგარეთული წარმოების დეფიციტური და ჩვენითვის აუცილებელი საქონელი შემოვიტანოთ. ახალ წელს, ახალი ამოცანები დავისახეთ მეც და ჩემმა ოჯახმა და გადაუწყვიტეთ, რომ იმაზე მეტი აბრეშუმის პარკი ვაწარმოოთ, რაც გასულ წელს ვაწარმოეთ.

მ. საგულიანი.

წიფერის კოლმეურნეობის მეაბრეშუმე.

ს ა ო ლ ქ ო - ს ა ა რ ჩ ე მ ნ ო კ ო მ ი ს ი ა შ ი

გაიმართა საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს დეპუტატთა არჩევნების ცენტრის №201 საარჩევნო ოლქის საოლქო-საარჩევნო კომისიის მორიგი სხდომა.

კომისიამ დაამტკიცა საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს დეპუტატთა არჩევნების მომზადებისა და ჩატარების ძირითად ღონის-

ძიებათა კალენდარული გეგმა. სხდომაზე საუბარი იყო არჩევნებისათვის მზადების პრაქტიკულ საკითხებზე.

შრომის პენსია

განმარჯვს სპეკულაციას სსრ სოციალიზმი

უზრუნველყოფის მინისტრი

3 კატეგორია

რესპუბლიკის მშრომლები ფართოდ განიხილეს პენსიაში გამოკვეთებული კანონის პროექტს „სსრ კავშირის მოქალაქეთა საპენსიო უზრუნველყოფის შესახებ“.

—კანონი განამტკიცებს უკვე მოქალაქის საპენსიო უზრუნველყოფის უფლებას, განხორციელება მუშა-მოსამსახურეთა და კოლმეურნეთა საპენსიო უზრუნველყოფის სრული გათანაბრება.

კანონის ახალი პროექტის მიხედვით შენარჩუნებულია საპენსიო ასაკი და პენსიის დასაბამად საჭირო შრომის სტაჟი ამჟამად მოქმედი წესის დონეზე: მამაკაცებისათვის — 60 წელი და მუშაობის — 25 წელი, ხოლო ქალებისათვის შესაბამისად — 55 და 20 წელი, მაგრამ შეიცვალა ასაკის მიხედვით პენსიის გამოანგარიშების წესი, თუ დანაშაულები გარეშე მაქსიმალური პენსია მოქმედი წესით შეადგენს საშუალო ხელფასის ნახევარს, ხოლო ყოველგვარი დანაშაულები — 132 მანეთს, ახალი კანონით 20 წლის სტაჟის მქონე ქალებისა და 25 წლის სტაჟის მქონე მამაკაცებისათვის პენსია გამოანგარიშდება ხელფასის 55 პროცენტის ოდენობით, ხოლო მუშაობის ყოველი მომდევნო წლისათვის, აღნიშნული სტაჟის დამატებით დაირიცხება ხელფასის ერთი პროცენტი. ამის საფუძველზე პენსია გაუდიდება იმას, ვინც უკეთ და უფრო დიდხანს იშრომა. მაგალითად, ქალს, რომელსაც საშუალო ხელფასი ჰქონდა 250 მანეთი და საშუალო სტაჟი 30 წელი, პენსია დაენიშნება ხელფასის 65 პროცენტის ოდენობით, რაც 162 მანეთსა და 50 კაპიკს შეადგენს. სტაჟის გადიდებასთან ერთად მოიმატებს პენსიის რაოდენობაც. მაგრამ აღნიშნული წესით გამოანგარიშებული ასაკ-

ობრივი პენსია არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა აღემატებოდეს ხელფასის 75 პროცენტს. ეს უმაღლესი პენსია ქალებს ენიშნება 40 წლის მუშაობის სტაჟის დროს, ხოლო მამაკაცებს — 45 წლის სტაჟისას. ამგვარად, აღნიშნული ხელფასისა და 40 წლის მუშაობის სტაჟის დროს, რომელიც 20 წლით აღემატება საჭირო სტაჟს, პენსია გამოიანგარიშება ხელფასის 75 პროცენტის ოდენობით და შეადგენს 185 მანეთსა და 50 კაპიკს. ამასთან ასაკობრივი პენსიის დასაბამად მუშაობის დრო არ გაითვალისწინება.

უქმდება მუშაობის უკანასკნელი 12 თვის საშუალო ხელფასიდან პენსიის გამოანგარიშების წესი, პენსია გამოიანგარიშება უკანასკნელი 15 წლის მუშაობის განმავლობაში ზედიზედ 5 წლის ხელფასიდან პენსიის დასაბამად მიმართულებით, მუშაობაში არსებული წევრების მიუხედავად.

როგორ გამოიანგარიშება პენსია მინიმალური ხელფასიდან? ასაკობრივი პენსიის მინიმალური ოდენობა დადგენილია მინიმალური ხელფასის 100 პროცენტის დონეზე, ეს კი ნიშნავს, რომ იმ პირებს, რომელთა ხელფასი 70 მანეთია, პენსიაც 70 მანეთის ოდენობით დაენიშნება.

რაც შეეხება ომის ინვალიდების პენსიით უზრუნველყოფას, რომლებიც ასაკობრივ პენსიაზე გადიან, მათს პენსიას დაემატება ინვალიდობის პენსიაც, ინვალიდობის შესაბამისი ჯგუფის მიხედვით. მინიმალური ოდენობით, მაგალითად, თუ ომის მესამე ჯგუფის ინვალიდი გადავა ასაკობრივ პენსიაზე, ამ პენსიას დაემატება ინვალიდობის პენსიის

მინიმალური რაოდენობა, რომელიც ამ ჯგუფის ინვალიდებისათვისაა დაწესებული.

სხვა ომის მონაწილეებსა და სამხედრო მოსამსახურეებს, რომლებმაც ინტერნაციონალური ვალი მოიხადეს, ასაკობრივი პენსია გაუდიდებათ ასაკობრივი პენსიის 25 პროცენტის ოდენობით, ესე იგი 17 მანეთითა და 50 კაპიკით.

ახალი კანონის პროექტი იქიდან გამომდინარეობს, რომ უკვე დაკატეგორიის სამხედრო მოსამსახურეების და მათი ოჯახის წევრების საპენსიო უზრუნველყოფა შემდგომში ცალკეული კანონით მოწესრიგდება. ინვალიდებისათვის და ომის სხვა მონაწილეებისა და სამხედრო მოსამსახურეებისათვის, რომლებმაც ინტერნაციონალური ვალი მოიხადეს, გათვალისწინებულია სხვა შეღავათებიც.

შრომითი სტაჟის გამოანგარიშებისას დამატებით შეღავათები დაუწესდებათ ბავშვებიან ქალებს, სამ წლამდე ბავშვის აღზრდის პერიოდში, როცა ქალი არ მუშაობდა, ჩაითვლება შრომის სტაჟში, ხოლო ექვს წლამდე, ორი ან მეტი ბავშვის აღზრდის შემთხვევაში.

უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ კანონს უკუქმედებითი ძალაც ექნება და ითვალისწინებს ამ კანონის მიღებამდე დაწესებული პენსიების გადაანგარიშებას საპენსიო საქმეში არსებული სათანადო საბუთების საფუძველზე, აგრეთვე იმ დამატებითი საბუთების საფუძველზე, რომლებსაც პენსიონერი წარადგენს პენსიის გადაანგარიშების დროს.

აღნიშნული კანონის განხორციელება დასაბუთებულია მიმდინარე წელსვე ეტაპობრივად. ჩვენი საუბრის დასასრულს მინდა აღვნიშნო, რომ რესპუბლიკის სოციალური უზრუნველყოფის ორგანოებს დიდი მუშაობა მოუწევთ.

მართი შვილი არა შვილია — ქართველს უთქვამს. საუკუნეობრივი გამოცდილებით შეიარაღებული ქართველობა იცოდა, რომ სამშობლო შვილითა სიმრავლეს ითხოვდა ქირსა თუ ღვინის შრომასა თუ ომის შიგან შემართებას, სამშობლოსათვის თავგანწირვასა და გვარის ნიშანისა და ჯიშის არ მოშლას ერთი წვილი ვერ

სურვილები გული ვერ იტევს

გასწვდებოდა. სიმრავლე სჭირდებოდა ქართულ საქმეს. ტუთილ-უბრალოდ როდი ამბობდა ქართველი — ერთი შვილი არა შვილია, სულ ცოტანი ვიყავით, დასაბამიდან ერთი ათზე მოდიოდა მტერი, ამაზე უარესი შეფარდება უკვე დადგა იყო ამიტომ აკვანი გადაუდგმელად ირწეოდა ქართულ ოჯახში.

ტრადიციას არ უღალატა ნაკურთხეულმა ნათელა ყურაშვილმა. იგი თვრამეტი წლისა, ახლანდელი კრიტიკულობით ჯერ კიდევ ბავშვი, გათხოვდა ბარდნაში, 23 წლისა უკვე 3 შვილი მკავდა, ამბობს ახლა. მან და მისმა მეუღლემ ოთარ საბუღიანმა ხუთი შვილი გაზარდეს — 3 ვაჟი და ორი ქალი. ძნელი როგორ არ იყო — შვილი, ოჯახი, კარმიდამო, საკომმუნიკაციო ყანა თუ ვენახი, სამსახური, მტერ-მოყვარე, ყველა თავისას ითხოვდა, მაგრამ ოჯახის ახალგაზრდა დიასახლისის სასარგებლოდ უნდა ითქვას, რომ მან დიდებულად გაართვა თავი ყველაფერს, მუშაობდა და თან ბავშვებს ზრდიდა.

შრომისმოყვარე ცოლქმარმა შვილებიც დაიზარა. — მკაცრად გამრჩენი და ზედმარჯვნი არიან. უფროსი ქალიშვილი ქსენია გათხოვილი და უკვე სამ შვილს ზრდის. უფროს ვაჟს, მურადს, და მომდევნო ქალიშვილს, ან.ს. რომელიც აქვე, ქალისთავშია გათხოვილი, ორ-ორი ბავშვი მკავთ. ქალ-ვაჟი, უმცროსი ვაჟები მამუკა და ალუდა, რომელიც წელს ამთავრებს საშუალო სკოლას, ახლა გამოდიან ცხოვრების ასპარეზზე. საბუღიანების მრავალრიცხოვან ოჯახში ყველამ მშვენივრად იცის თავისი ფუნქცია, სულ პატარა — 5 წლის თამუნამაც კი. ამიტომ საქმე-საკეთებელი აქ არ გროვდება, თუმცა საზრუნავი ცოტა როდია.

ამ დიდ, ნათელ ოჯახში შესვლისას უნებლიედ თქვენც გაგინათდებათ გული. ქალბატონი ნათელა ჯერ კიდევ ახალგაზრდად გამოიყურება. მისი გულდია ხასიათი ტონს აძლევს ოჯახის ყველა წევრის განწყობილებას, ამიტომ აქ ყოველთვის მეგობრული ატმოსფეროა. ხშირად ყველანი ერთად იყრიან თავს და არის მაკასა და ეკას, კახასა და მარკას, მერაბის, ზაალის და თამუნას კისკისი, ანცობა და მხარულეა. ახლაც, საახალწლოდ ერთად შეიყრიან თავს, საოჯახო სუფრას მოუსხდებიან და ერთხელ კიდევ ადღეგრძელებენ, სიცოცხლესა და გამრავლებას უსურვებენ ერთმანეთს.

ფეხბედნიერი ყოფილიყოს ეს ახალი წელიც.

სურათი: ნათელა და ოთარ საბუღიანები თავიანთ მონაგართან ერთად.
ზ. გვრიშაშვილი ფოტო.

ტაგირის პიონერთა და მოსწავლეთა სახლს წინასაახალწლო დღეებში ვეწვიეთ. მუშაობდნენ წრეები, იყო საქმიანი განწყობილება, საახალწლო სამზადისი — მოსწავლეებმა მთელი თავიანთი ცოდნა და ნიჭი, შეხედულებები მიმდინარე მოვლენებზე, 1989 წელზე, ამ კონცერტში უნდა ჩაღონ.

ჩვენმა კორესპონდენტმა ეს ფოტოსურათი ფოტოკამერისტა წრის (ხელმძღვანელი ნინო მუშყუდიანი) მუშაობისას გადაიღო.

ზ. გვრიშაშვილი ფოტო.

პარტიულ მუშაკთა დასახმარებლად

ხმების რა რაოდენობით წყდება კრებაზე პარტიაში მიღების საკითხი?

საკვ წესდების თანახმად პარტიული კრების დადგენილება პარტიაში მიღების შესახებ მიღებულად ითვლება, თუ მას ხმა მისცა კრებაზე დამსწრე კომუნისტთა არანაკლებ ორმა მესამედმა.

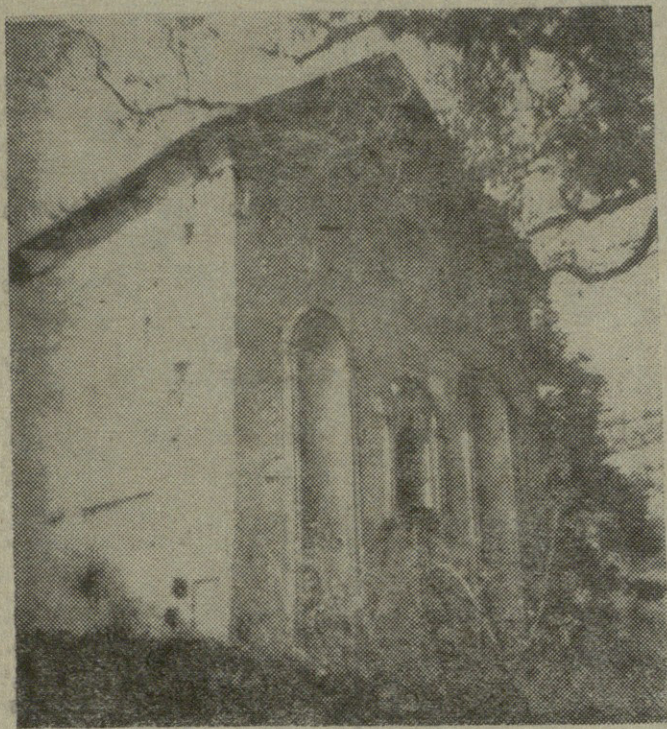
ჩვენთან ღია პარტიულ კრებებზე ნაკლებად ესწრება

ბიან უპარტიო ამხანაგები. სწორია რომ ჩვენ, კომუნისტებს გვადანაშაულებენ ამის გამო?

ეს, რა თქმა უნდა, არასწორია. მნიშვნელოვანია ღია პარტიულ კრებაზე განხილულ იქნას ისეთი საკითხები, რომლებიც დაინტერესებს არა მარტო კომუნისტებს, არამედ მთელ შრომითს კოლექტივს, რო-

გორც პრაქტიკა გვიჩვენებს, ასეთ შემთხვევაში უპარტიო ამხანაგები სიამოვნებით ესწრებიან კრებებს და დიდ პოლიტიკურ აქტიურობასაც იჩენენ. თუ მომავალი კრების შესახებ დროულად და როგორც ჯერ არს, გაკეთდება განცხადება, არ იქნება საჭირო უპარტიო ამხანაგების „ძალით“ მოყვანა.

ჩვენს საჭიროს უფრო ლაბეჭინის ეკლესია

ფეხურიან ცოკოლს ემყარება, იგი ამჟამად მხოლოდ აღმოსავლეთით მოჩანს.

1910 წელს ლეჩხუმში ეკლესიის თაყაიშვილის მოგზაურობის დროს, აქ ჯერ კიდევ უფოლა სახარება, გადაწერილი მე-13 საუკუნეში სადაც იხსენიებოდნენ გადამწერი გიორგი დვალი და ეტრატის შემქმნელი სუფი. სულ ბოლოს უფოლა გაბრიელ ლაბეჭინელის წერილი, სადაც მოთხრობილი იყო ეკლესიის წმინდანობასთან დაკავშირებული საინტერესო სწავლები, რომელშიც მითითებული უფოლა, რომ მიწისძვრის შედეგად დაწვრილ ეკლესია მთლიანად და შემდეგ სამ წელიწადში აღუდგენიათ, ხატები დაუხატავთ, ხელნაწერი წიგნები გაუმრავლებიათ და სხვ. ასეთი რამ წერილობით წყაროებში ხშირი არაა. ამიტომ გაბრიელ ლაბეჭინელის მინაწერი ძვირფასია, არა მხოლოდ ამ ძეგლის ისტორიის შესატყუად, არამედ საერთოდ საქართველოში საეკლესიო მშენებლობის ისტორიით დაინტერესებულ პირთათვის.

უფოლივე არსებულის გათვალისწინების საფუძველზე ნათე-

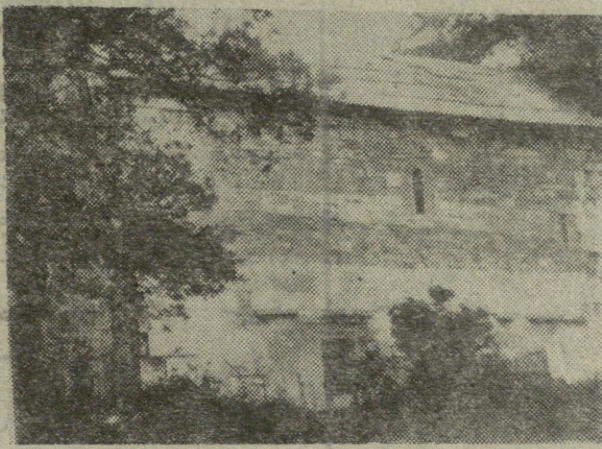
ქართული
ბიბლიოთეკა

საპარტაპოს გაერთიანების ხანიდან მოყოლებული, ლეჩხუმში აქტიურად იყო ჩაბმული ქვეყნის კულტურული აღმავლობის საერთო პროცესში. ამის უტყუარი საბუთია ლეჩხუმში შემონახული ხუროთმოძღვრებისა და ქანდაკებების შესანიშნავი ნიმუშები. განვითარებული ფეოდალიზმის ხანის ლეჩხუმის ისტორიული ვითარების წარმოდგენას დიდი მნიშვნელობა აქვს ამ დროის საკულტო ნაგებობებს. სამწუხაროდ, მხოლოდ ერთმა ნაწილმა მოაღწია ჩვენამდე. მათ შორისაა ლაბეჭინის მთავარანგელოზის ეკლესია.

ლაბეჭინის ეკლესია ლეჩხუმის აღმოსავლეთ კიდეზე, რაქასთან საზღვრის სიახლოვეს მდებარეობს. იგი გველისთავის მთის სამხრეთით წამოსულ ქედზეა, უფოლასა და ქვეყნის დასავლეთით, სოფელ თაბორიდან აღმოსავლეთით. აქ, ასწლეუანი ხეობის გა-

რემოცვაში დგას თეთრი ფერის, ჩუქურთმებით შემკული მშვენიერი ნაგებობა. მაღლობიდან შესანიშნავი ხედები მოჩანს რაქა-ლევანში. მთავარანგელოზის ეკლესიას მრავალჯერ განუცდია რღვევა და შეკეთებები. ამჟამად მოგვიტანს წერილობითი წყაროები და ამასვე ცხადყოფს ძეგლი, აღარ არსებობს მისი სამხრეთი მინაშენები, ქვის მოჩუქურთმებული კანკელიც დაღუპულია.

დღეისათვის ლაბეჭინის ეკლესია დიდი ზომის კლდეული პროპორციების, საკმაოდ დამრეცი, ორფერდა სახურავის მქონე დარბაზულ ნაგებობას წარმოადგენს. მისი კორპუსი შემოსილია თარაზულად ნაწყობი თლილი ქვიშაქვის პერანგით, რომლის დაზიანებული ადგილები აღდგენილია შირიმის მცირე ზომის ფილებით. შენობა ორსა-

ლი ხდება, რომ მიწისძვრით განადგურებული ეკლესია შეუცვლია გაბრიელ ლაბეჭინელის მიერ აგებულ საყდარს—დღევანდელ მთავარანგელოზის ეკლესიას. შენობის კედლებში ჩატანებული ასომთავრული წარწერები მე-11—მე-12 საუკუნეებს განეკუთვნება. ისინი ძველი ეკლესიის უნდა იყოს. მათ მეორად გამოყენებაზე შერყვნილი ადგილები და ფილების დაზიანებული კუთხეებიც მიუთითებს. აქ იხსენიება მიქელ ქობულისძე, რატი დაფქუასძე,

კვირიკე ჩოღერი, ნათელ დედოფალი, იოვანე და გაბრიელ კალატოზი. მე-17 საუკუნის უფოლა გიორგი ინასარიძისა და მისი შვილების—ანა ჩხეტიძის წარწერა, რომელიც დასავლეთის ეკლესიის აგებაზე მოგვითხრობდა. ეს ქვა დაკარგულია. ეკლესია ბოლო ხანებამდე კიდევ რამდენჯერმე შეუკეთებიათ. მიუხედავად ამდენი ცვლილებისა ნაგებობის დღევანდელი სახე მაინც უდავოდ საინტერესოა. იგი ლეჩხუმის უმნიშვნელოვანეს ძეგლს წარმოადგენს და ღირსეულ ადგილს იკავებს საქართველოს ამ პერიოდის ეკლესიათა შორის. მე-11—მე-12 საუკუნეებში იგი პირველი უნდა უფოლიყო ლეჩხუმის აღმოსავლეთ ნაწილის ეკლესიათა შორის.

სურათებზე: (მარცხნივ) ლაბეჭინის ეკლესია, აღმოსავლეთის ფასადი, (მარჯვნივ) ლაბეჭინის ეკლესიის აღმოსავლეთი სარკმელის მორთულობა, (ქვემოთ) ლაბეჭინის ეკლესია, ხედი სამხრეთ-დასავლეთიდან.

პ რ ე მ ი ე რ ა

დამთავრდა წელი, რომელმაც ამდენი ტანჯვა და ვეება მოუტანა ჩვენს მშობელ მიწას, გლოვის დღეები გვიმრავლა და რამდენჯერმე პირდია უფსკრულის წინ დაგვყენა. მაგრამ, მაღლობა ღმერთს, 1989 წელმა სხვანაირად დაგვამსოვრა თავი—ქართულთა გაზრდილი ეროვნული თვითშეგნებით, პოლიტიკური აქტიურობით, ე. წ. „თეთრი ლაქების“ ამოვსებით, ოფიციალური მიერაც კი სიმარტოის აღიარებით, საყოველთაო ეროვნული გამოღვიძებით. დომინანტობას ახლა ამიტომ ყველა სფეროში ეროვნული თემა.

იმ დღეს, როცა გარდაიცვალა ქართული ეროვნული მოძრაობის ერთ-ერთი თვალსაჩინო წარმომადგენელი ზურაბ ჭავჭავაძე, ცაგერის საბაიონო კელტურის სახლის სცენაზე კიდევ ერთი მწუხარე სპექტაკლი გაიმართა. 21 დეკემბერს ცაგერის სახალხო თეატრმა წარმოადგინა ლიტერატურულ-მუსიკალური კომპოზიცია „მოკმადლე ქართველს ქართველის ნდობა და სიყვარული და

აღუდგინე მშვენიერი ესე მამული“.

საინტერესოა სპექტაკლის რეჟისორული გადაწყვეტა. (რეჟისორი ზაზა ყურაშვილი). ყველა მოქმედება ხდება ტაძრის ეზოში—იქნება ეს ქორწილის სცენა, მოძღვრისა და ბერების შეხვე-

დებისკენ. ითხოვს, ისწავლოს ავისა და კარგის გარჩევა, გაიგონ, რისთვის ღირს თავგანწირვა... მრევლიც თანდათან წვდება მოძღვრის სიტყვების არსს.

... გლოვისთვის დრო აღარ გვყოფნის, გადაუდგმელად ირწოვდეს თქვენ აკვანი, მხოლოდ სიმრავლე გადაგვარჩენს

აღვიძებს საკუთარ მრევლში, და თუ ზოგჯერ ამ პროცესს წმინდა მოწამეთა სისხლისღვრა მოსდევს, ამ სისხლმა მომავალი თავისუფლების გზა უნდა გაანათოს. სწორედ ამ მსხვერპლის მოლოდინმა ააფორიაქა რენეგატი ბერები. მორჩილებაზე ჩვეულებამათმა სულმა ვერ გაუძლო მოძღვრის თავისუფლებისაკენ მომწოდებელ

არა ვიღოვთ, ჩვენი ნაშრომი ჩვენ არ გვერგოს, ჩვენში არ დარჩეს, ჩვენი შვილები ვერ აღზარდოთ ჩვენი წესისად.

ბერები გრძნობენ, როგორ აქცეული უზნეობა სიცოცხლის ფასად, მაგრამ ლუკმაპურის დაკარგვის შიში აიძულებთ კვლავ მორჩილებას. ხოლო მოძღვარი მგზნებარე სიტყვით ცდილობს გააღვიძოს მათში მიმჭარალი ეროვნული სიზაჟყე და ბოლო აქტში მღვდლის სამოსსაც უარყოფს, ნიშნად იმისა, რომ ქადაგება ერისკაცსაც შეუძლია და რომ საქვეყნო საქმისათვის ხმალის ქნევაც უნდა შეგეძლოს.

სპექტაკლში დასამახსოვრებელი სახეები შექმნეს ზ. ყურაშვილმა (მღვდელი), დ. სალინაძემ (ნანო), ნ. სილაგაძემ (ხორეშანი), რ. გოგიძემ (ბერი) და სხვებმა. მხატვრული გაფორმება ეკუთვნის ნუგზარ კოპალიანს, მუსიკალური — ზაზა ყურაშვილს.

რადგან სიმშვიდე ავნებს სულსა...

ქრება, 9 აპრილის წარმოსახვითი სცენა დღითაა ლოცვა თუ სხვა. „თევდორეს“ თემა ქართველთათვის მარად უკვდავი თემაა, ამიტომაც მოერგო იგი ასე დღევანდლობას. დაბეჭდული, დაზარალებული, უცხო პატრონის ხელთ მოხვედრილი მრევლი სულგანაზვლი უსმენს მოძღვარს, რომელიც, სხვარიგად ქადაგებს. მის ქადაგებაში იჭრება რაღაც ახალი სხივი. აჰა, იგი მოუწოდებს მოთმინებისაკენ, მაგრამ არა მორჩი-

და ერთბაშად, რომ ჩვენს მიწა-წყალს ჩვენ თვითონვე დავეპატრონოთ.

გამოღვიძებისაკენ მომწოდებელი მოძღვრის ქადაგებაში ჩანს სამშობლოს ბედისათვის ღრმა გულისტკივილი, ერის ჰიროსოფლისა, და მისი მომავლის მებაი-რახტრის სული. ეს სული იწვის, ანთია სამშობლოსათვის. შეგნებულ აქვს რა თავისი დიდი ვალი, მოძღვარი, თავისუფლების ნიჭს

ქადაგებას და თავის მხრივ თვინიერებისაკენ მოუწოდებს მას პაექრობის დროს ორივე ბერი ცდილობს დაარწმუნოს იგი დაუბრუნდეს ჩვეულ რუტინას, წმინდა კრებულის ამღვრევასა და მკრეხელობაში, შფოთისა და აურზაურის ატეხაში სდებენ ბრალს. აქვე ვლინდება შიში უცხო პატრონის მიმართ: ფიქრები ჩვენი, ჯერ უთქმელიც გაგებელი აქვთ, გვიფალთვლებენ, შრომის გარდა

მკითხველის
შემოქმედება

მშვიდობა კაცულს

ვიღაც ერთი
მგზავს მწიფი
ბიჭლიკითა

მიწავ, ქართული!

მრავალტანჯულო ჩემო მიწავ, მიწავ ქართულო,
ახლაც ტანჯულო, ახლაც უდრევ-ფაფარაურილო,
მტერთა ისრებით გულდაჭრილო, გმირო ნამდვილო,
პატარძალივით მორთულო და თვალმოხატულო.
შენმა სიტურფემ, დაუბნოდა გონება მტარვალთ,
გიქსოვენ მახეს წააქცევად სულ ახალ-ახალს,
მაგრამ ვერ მისწვდნენ მაგ შენ სიღრმეს, შენს მწვერვალს მაღალს,
ფარულ ხლართებში თვით იცემენ მომავლად ლახვარს.
მომხე წაყიდეს, „ქართლის ჭირის“ დაგიდგა დღენი,
გაგიმეორდა საუკუნე მზარ-დასადღონი,
მაგრამ სიმწარემ გაარღვია ბნელეთის კარი.
აღრავდერი აღარა გაქვს გადასამალი.
რომ შეგყურებენ შვილი, შენნი, კვლავ ძნელბედობის,
ისტორიული აგონდებით დღენი გმირული, —
შენი დიდგორი, მარაბდა თუ შენი კრწანისი, —
ქვეყანა სიხლით მორწყული და გადაკრული.
ახლაც სულდგმულობს ერი შენი წარსულზე ფიქრით,
რომელიც ლიბოდ დასდებია მომავლის აისს,
არ დაიდარდო, ძმა, მოუვასი კვლავ შენთან არის,
გქონდეს იმედი გამარჯვების-მომავლის, ხვალის.
წელო ახლო, დამილოცე ჩემი ქვეყანა!
მიეც სიმტკიცე და სავალი გზები ნამდვილი,
დმერთო მაღალო, დაუმკვიდრე ქართველს მამული!
ამას გთხოვს ყველა ქართველ ქალის წმინდა მანდილი,

ნიკრე ფრუიძე

ნუ დაატყვევებთ ზარებს!

ნუ დაატყვევებთ ზარებს,
ნუ დაუდუმებთ ხმას,
ქარს ვერცინ დაყოვნებს
მაინც მოძებნის გზას.
ნუ დაატყვევებთ ჩიორებს
და ნუ მოაჭრით ფრთას,
ნუ დაატყვევებთ, აცალეთ,
გადაუფრინონ ზღვას!
წინ ნუ უდგებით გაზაფხულს,
ზაფხულს ნუ უხშობთ კარს,
ნუ დაატყვევებთ სიკაცულს,
სიკაცულს ნუ მისცემთ გზას.
ნუ დაატყვევებთ ზარებს,
ნუ დაუდუმებთ ხმას,
და ნუ ჩააქრობთ სანთლებს,
ენთოს, ეძებოს გზა.

მარიკა ლარცულიანი

პირველი

საოცარია თრთოლვა პირველი ფიქრის,
თრთოლვა გამსკდარი კვირტის, გაღვიძებული ფესვის,
თრთოლვა პირველი ნაბიჯისა და სიტყვის,
თრთოლვა პირველი სიყვარულის და ლექსის.
დამდაგველია, თან სიტყვობით სავსე
პირველი ოფლი შუბლზე, კორძები ხელზე,
პირველი თეთრად გათენებული დამე,
პირველი ფიქრი ქვეყნის ხვალისდელ დღეზე,
პირველი ცრემლი, პირველი კოცნა მწველი,
პირველი ჭიქა ღვინო დარდისგან სმული,
სანუკვარია პირველი გრძნობა ყველა
გულის სიმეზღე მძივებად ამოსხმული.

ივო მანდარია

პეი, მამულო, შენს კიდე-განზე,
აიჭრა სევდის ღრუბელი კრებული,
დაეკარგეთ შვილი, ცრემლი
გვლის მწარე.
ეპ, კიდევ ერთი მგზნებარე
გული...
გაქვავდა ერთი მშფოთვარე
გულიც.
მამულის ბედით დამწუხრებული,
მოუვასი-ცრემლი დარდი და
წულული,
მტერი კი დადის გაბრწყინებული.
ეპ, ბოროტება, მაგ თქვენს
სიკაცხლის
ასწილადა სჯობს სიკვდილი
გმირის.
გმირი გმირია, ყველამ იცოდეს,
შთამომავლობა მის სახელს უფლის.
პატრიოტები ვინ თქვა კვდებთან,
უბრალოდ, წუდება დროსთან
ჭიდილი,
მათ კეთილ აზრებს აფასებს
მოღვმა
და აიტაცებს ზე, ძე შობილი.

გონდო ჯიამე

საახალწლო კრიალოსანი

ალმოსავლური კალენდრის მიხედვით 1990 წადი ცხენის
წადია. ფაფარაპრილი თეთრი მარანის მგზნებარეობასა და მი-
ჯანსწრაფვას გისურვებთ უოველ კათილ სამეოში, ქართველნი!

სადაური

თოვლის პაპა?

ახალ წელთან ერთად ჩვენი
სახლების კარი თოვლის პაპამაც
შემოაღო საჩუქრებიანი ხურჯინით.
...ამტკიცებენ, რომ თოვლის
პაპის პროტოტიპი გაჩნდა ბიზან-
ტიაში (დღევანდელი თურქეთის
ტერიტორიაზე) მე-4 საუკუნეში.
ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროზე,
მეთევზეთა პატარა დასახლება-
ში ცხოვრობდა მოხუცი გლეხი.
მას უყვარდა სიკაცხლე და გა-
ნსაკუთრებით ბავშვები. მოსწო-
ნდა, როცა მათ სახეზე მოუღ-
ოდნელ სიხარულს შენიშნავდა,
ამიტომ ხშირად ასაჩუქრებდა
მათ უბრალო საჩხარუნებით.
განსაკუთრებით ფასეულია ეს
სიხარული ზამთარში, როცა
ღარიბებს უჭირდათ სიცივისა
და შიმშილის ატანა. მოხუცი
ჩაიცვამდა კაპიუშონიან წითელ
ლაბადას, ჩექმებს და ჩამოივლიდა
სახლებს, ასაჩუქრებდა ბავშვ-
ებს. მოხუცი, რომელსაც ნიკო-
ლა ერქვა, აღამიანისათვის სიხ-
არულის მინიჭების უანგარო
სურვილის გამო წმინდანად შერ-
აცეს.
თანამედროვე თურქეთში არ
დაივიწყეს თოვლის პაპის ეს
წინაპარი და ძველი აუგეს.
წმინდა ნიკოლა სასაჩუქრო კა-
ლათებისა და ბავშვების გარეშ-
ოცაში დიდი ხნით დამკვიდრდა
თურქულ სოფელ დემენში.

მაისი

ზამთარში

საახალწლო დღეებში გაზაფ-
ხულთან შეხვედრა განა მარტო
ზღაპარშია შესაძლებელი. ეს
ჩვენს სახლშიც შეიძლება მოხ-
დეს. უმკაცრეს სუსხშიც კი
აყვავებული მაისის მოპატივება,
კეთილი ჭადოქრის როლის შეს-
რულება ყველა ჩვენგანს შეუძ-
ლია.
მოგვრათ ბლუზის, ატმის,
ქლივის, სხვა ჯერკოვანების
ტოტები. მოგვამზადოთ ხსნარი
ნებბისმიერ ჭურჭელში: 1 ლიტრ
წყალში გავხსნათ 0,8 გრამი კა-
ლიუმის კვასტი, 0,3 გრამი ნატ-
რიუმის ნიტრატი და 2 გრამი
ნატრიუმის ქლორიდი. შეიძლე-
ბა სხვები ხსნარის უფრო მა-
რტივად მომზადება, ოღონდ ის
უფრო ნაკლებად ეფექტური
იქნება. ამისათვის საჭიროა
მხოლოდ ერთი მარგანცის კრი-
სტალი (იყიდება აფთიაქში), შე-
მდეგ კი შევარდისფერებულ
წყალს დავუმატოთ ერთი ჩაის
კოვზი შაქარი.
ჩველათ ტოტები ჭურჭელში,
ხსნარიდან ამოვღებლად ჩაგა-
რათ ბოლოები და შემოვანგი-
თ მთლიანად ცელოფანი, დავ-
დგათ თბილსა და ნათელ ადგი-
ლზე. 8 დღის შემდეგ ხსნარი
აუცილებლად უნდა გამოვცვა-
ლოთ, ტოტებს კი ისევ ჩავაჭრათ
ბოლოები.
გავა კიდევ ერთი კვირა და
ტოტები დაიფარება ქათქათა
თეთრი ყვავილებით.

ჩვენი საჩუქარი უოსვიდან

სიხარულად მოგვევლინა

სოფალი ნაკურალეში
ყველაზე მაღალმთიანია რა-
იონში. სამწუხაროდ, აქ ახ-
ალგაზრდა თითქმის აღარა-
ვინ დარჩა, თითო-ორიოლას
თუ დაინახავ გულის გასა-
ხარად.
ნაკურალეშის კავშირგაბ-

მულობის საფოსტო განყო-
ფილებაში მუშაობს დალი
ოთარის ასული გოლეტიანი
ფოსტალიონად. ახალგაზრდა,
სიკაცხლით სავსე გოგონა
მთელი მონდომებით ემსა-
ხურება თავის საქმეს. მიუ-
ხედავად სიძნელეებისა, და-

ლის ყოველთვის დაინახავთ
ჟურნალ-გაზეთებით ხელში
ხან გოლეტიანების, ხან ყუ-
რაშვილების უბანში.

მრავალშვილიან ოჯახში
აღზრდილს არ ეშლება ადა-
მიანებთან ურთიერთობა.
მათი დაფასება და პატივი-
სცემა.

ჩვენც მთელი გულით შე-
გიყვარეთ ეს საოცრად კეთ-
ილშობილი გოგონა.

გულოცავ ახალ 1990 წელს.
ვუსურვებ ყოველი ახალი
წელი მისთვის ყოფილიყოს
სიყვითის და სიხარულის
მომტანი.

ელისო შურაშვიდი.

ნაკურალეშის საექიმო ამბულა-
ტორიის მედლა.

რედაქტორი

ნ. ნემსაძე

მაია აღიშის ასულ ნემსაძეშვიცი

დათო მიხეილის ძე გახუტაშვილი

გილოცავთ ბედნიერებას. ბედნიერ ბედის ვარსკვლავს
ეწინამძღვროს თქვენი ცხოვრებისათვის მრავალწამიერ!

ტვიშის საბავშვო ბაღის თანამშრომლები.

მამია დაშინიანი, მერაბ ბურჯა-
ლიანი, გელა მამარდაშვილი ოჯა-
ახებით იუწყებიან, რომ გარდა-
იცვალა
ევდემან უგრეხელიძე
და თანაუგრძნობენ განსვენებუ-
ლის ოჯახს.

ჩვენი მისამართი: 384100 ცაგერი, ლენინის ქ. №58. ტელეფონები: რედაქტორის—22-81, რედაქტორის მოადგილის — 22-85, პასუხისმგებელი მდივნის—22-84,
განყოფილებების: სოფლის მეურნეობის—22-88, მშრომელთა წერილები—22-41, საკორექტოროს—22-43, სტამბის დირექტორის —22-17, სამწეობრო სამსახროს—22-23,
გაზეთი გამოდის სამშაბათს, ზუთშაბათს, შაბათს, შეკვეთა 142, ინფექსი 66589, ტირაჟი 4441